

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se pri-
mesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachf.,
Nux. Augenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Ooppelik.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Julius
Leopold (VII. Erzshébet-kórtut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o soră gamond pe o colônă
10 bani pentru o publicare. —
Publicării mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o soră 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIV.

„GAZETA” jese în București.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șese luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șese
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țintu și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare.
Tergul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șese
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe
luni 6 corone. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 72.

Brașov, Vineri 30 Martie (12 Aprilie).

1901.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Aprilie st. v. 1901

se deschide nou abonament, la care
învită pe toți amicii și sprijinitorii
fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un
an 24 corone; pe șese luni 12 corone;
pe trei luni 6 corone; pe o lună 2
corone.

Pentru România și străinătate
pe un an 40 franci, pe șese luni 20
franci, pe trei luni 10 franci, pe o
lună fr. 3.50

Abonarea se pôte face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea.

Ce a cauzat întorsătura?

Întrebarea din titlul de mai sus
nu o punem noi, ci o pune o fôia
ungurêscă relativ la atitudinea Sașilor
ardeleni față cu viitorile alegeri
dietaie.

Se știe, că comitetul districtual
din Brașov a hotărât, ca Sașii din
acest comitat la viitorile alegeri die-
tale să pună în toate cercurile elec-
torale candidați naționali sășesci,
așa-dér și la Hërman, unde de pe
vremile contelui Andrei Bethlen
încôce pe basa unui așa dis pactau
fost ales, cu concursul Sașilor, tot
deputat ungar. Astăzi acest cerc e
representat de fostul secretar de stat
în ministerul de esterne Iakabffy.
La alegerile trecute „verđii” au lup-
tat în contra alegerii acestuia la
Hërman, dér, cum este cunoscut, n'au
putut să isbutêscă față cu Sașii mo-

derați, cari erau în mare majo-
ritate.

Afară de acêsta se mai afirmă,
că și Sașii din cercul Sebeșului să-
șesc sunt decisi a nu mai vota pen-
tru vestitul gazetar neo-maghiar
al lui Szell, Veszi, care reprezintă ađi
cercul acesta.

Era lucru firesc, ca hotăririle
acestea să supere pe șovinistii ma-
ghiarî, cari și așa nu sunt mari pri-
etini ai Sașilor. Acestei supărări îi
dă espresiune „Bud. Hirlap” într'un
articol datat din Brașov, în care se
cercetêză după motivele ce au pu-
tut să îndemne pe Sași la o hotă-
rire atât de energică și, după-cum
susține fôia amintită, și antima-
ghiară.

E caracteristic în ce află fôia
șovinistă maghiară cauza, că Sașii
din mari prietini ai Maghiarilor, ce
ar fi fost încă cu puțin înainte, au
făcut de-odată acêsta întorsătura.

Sașii, dice „Bud. Hirlap”, s'au
temut tare, că decă Românii vor în-
tra în acțiune la viitorile alegeri și
guvernul nu-i va sprijini pe ei (pe
Sași) cu totă influința de care dis-
pune, Românii i-ar puté scôte din mai
multe cercuri electorale. Până când
se temeau de acêsta și credeau, că
naționalitățile tôte în comună înțe-
lere vor intra împreună în acțiune,
Sașii circumspecți și prudenți erau
mari amici ai Maghiarilor; dovadă
debutul lui „Sieb. d. Tageblatt”, în
favôrea sistemului Szell, pe care-l
luase în apărare, că nu voesce ma-
ghiarisarea naționalităților. Indată-ce
însê, dice fôia ungurêscă, Sașii au
aflat că înțelegerea și acțiunea din-
tre naționalități s'a zădărnicit, ei au
început să devină mai curagioși și
au enunțat, că din cercurile dela Hër-
man și Sebeș vor scôte pe actualii
doi deputați maghiari

Așa își esplică șovinistii dela
„Bud. Hirlap” „întorsătura”.

Noi firesce, că nu vom puté să

urmăm combinațiunilor fôiei ungu-
resci, cari ni-se par tendențioșe, to-
tu-și aflăm cu cale, independent de
espectorările gazetei maghiare, a con-
tribui puțin la lămurirea „întorsături-
rei” din cestiune.

Nu știm ce se va fi întemplat
la Sebeș, dér încât pentru cercul
Hërmanului din comitatul nostru,
era clar și invederat, că atunci când
s'au unit Sașii „verđii” cu cei „mo-
derați”, tocmai în vederea viitorilor
alegeri, era neincunjurabilă căderea
candidaturei ungresci în amintitul
cerc. N'a avut dér nici o legătura
hotărîrea luată de Sași cu privire
la cercul Hërman, cu presupusa ac-
țiune a Românilor și a celorlalte
naționalități.

Er încât pentru politica deaco-
modare a Sașilor, pe care „Bud.
Hirlap” o traduce cu cuvintele: „văr
să trecă de mari prietini ai Maghia-
rilor”, acêsta, cum bine a desfășu-
rat-o „Sieb. D. Tageblatt”, este o
notă constantă în atitudinea lor și
nu s'a schimbat, ci, după cum con-
stată numita fôie, „numai s'a agra-
vat”.

Noi adaugem, că acêsta politică
devine din și în și cu atât mai fa-
tală pentru cauza naționalităților în
genere, cu cât ea nu numai că nu
depotă o întorsătura energică și să-
nătôsă, ci marchêză o continuă re-
tragere, care în consecențele ei merge
până la părăsirea de sine.

Temerea de Români a jucat și
va juca încă și de aici încolo mai
mult sêu mai puțin rolul sêu în po-
litica Sașilor. Dér de-ocamdată o co-
vêrșesce cu mult temerea de atacu-
rile vindicative ale maghiarismului
violent, care mână mașina statului.

Alte doveđi ar trebui să vedem
din partea Sașilor, ca să credem, că
a intrat în ei spirit bur și că înade-
vêr sunt decisi a lupta fără rezervă
pentru isbênda cauzei lor naționale.

Faima electorale.

Oficiôsa „Pol. Ért.” face haz cu co-
municatele ei electorale. Ast-fel vedem re-
produs în foile din Peșta următorul comu-
nicat al oficiôsei:

„Partida liberală se organizează deja,
(ii dă și mâna, căci nu o împedecă în
acêsta nici un ordin ministerial. — Trad.)
în cele trei comitate ale Torontalului, Timiș
și Caraș-Severinului. Partida e așa de tare
(!), încât opozițiunea în cele mai multe
cercuri nici nu pune contra-candidați și e
fôrte probabil, că deputații de până acum
vor fi realesi (sic!). Naționalitățile agitêză,
ce-i drept (când n'au „agitat” naționalită-
țile? ele „agitêză” încă și în somn! —
Trad.) Așa agitêză Românii în cercurile:
Lugoș, Caransebeș, Lipova și Sasca-mo-
ntană, ér Sêrbii în cercurile: Verșet, Chi-
chinda mare și Sân-Miclăușul mare, dér
fără nici o speranță de succes”.

Orî-cine va fi cetit acest comunicat,
a trebuit să se întrebe încă odată, că ôre
într'adevêr agitêză naționalitățile orî nu?
Căci așa cuminte trebuie să fiă și ele să
șoie, decă e vre-o speranță de succes orî
nu și prin urmare să judece, decă se plă-
tesce orî nu să „agiteze” numai ca să facă
stafage și să servêscă ca ilustrațiune „vi-
tezei” partidei liberale dela putere? Nou
ni-se pare, că după-ce odată constată co-
municatul, că în numitele comitate opoziția
maghiară e fôrte slabă, pune în relief o
agitațiune a naționalităților numai, ca să
facă a-se crede, că totu-și nu-i lucru puțin
a fi liberal vitez în acele comitate, căc
trebuie să lupți cu două fronturi... Cât pen-
tru noi am dori, ca Românii de pe acolo
să agite, dér să agite numai în sensul, ca
alegătorii de „limba română” (pôte că față
de praxă și de ordonanță ar fi pré riscat
sê-i numim: alegători români — Red.) să
nu se mai lase a fi amăgiți și să nu
ajute cu voturi de ale lor pe fariseii
putere—vorba fôiei banffyste — și nici pe
cei din opoziția maghiară, ci să-și vadă
de trebă și să rămână și să fiă credincioși
programei noastre naționale și solidarității,
cu care ne-am legat cu toții de-a lupta
pentru ea, pentru egala îndreptățire națio-
nală ce o cerem prin ea.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Doctorul.

(Din memoriile unui vênător)

De

Ivan Turghenief.

(Urmare.)

Aici doctorul se opri și trăgând cu
putere tutun pe nas, se aieptă și continuă:

— În ziua următoare bolnava, impo-
triva așteptărilor mele, nu se făcú mai
bine. Mă gândii și mă rêsândii și în urmă
mă hotărîi să mai rămân, deși mă mai aș-
teptau și alți bolnavi și puteam să-i pierd,
decă nu treceam și pe la ei. Însê lasă că
sêrmana fată era într'o desnădejde îngro-
zitoare, dér, drept să-ți spun, simțeam în-
su-mi o mare atragere spre ea. Și-apoi tótă
familia îmi plăcea. Nu erau ômeni cu dare
de mână, dér una trebuia să li-o lași, erau
culti, cum mai rar se pôte găsi. Tatăl fu-
sesse un scriitor de frunte, care dăduse co-
piilor sêi o crescere distinsă. A murit sê-
rac și n'a lăsat în urma sa decât o sume-
deniă de cărți. Cum îmi dădeam eu tótă
silința să-i ajut bolnavei, toți ai casei, —

pôte și din alte prietini — încapură să mă
iubêscă ca pe-o rudă de-a lor... Intr'aceea
dramul se strică de tot, orî-ce comunicația,
așa dicând, era întreruptă, chiar și docto-
riile puteau numai cu greu fi aduse din
oraș... Bolnava nu se mai îndrepta... și de
și... și de și... și, cum să-ți spun... (Doc-
torul tăcú, apoi luând din nou tutun pe
nas, tuși și înghiți o dușcă de ceai).

— Dêu nu știu cum să mă esplic...
Ca să-ți spun verde și fără incunjur, bol-
nava mea... cine știe cum... dér se îndră-
gosti, așa dicând, de mine... adecă nu chiar
îndrăgostit... dér aproape... înțelegi, lucruri
astea sunt...

Doctorul tăcú éráși și se înroși.

— Nu dêu, continuă din nou, ce spun
și eu, că s'a îndrăgostit de mine! Înainte
de-a spune așa ceva trebuie să-ți dai sêmă
cine ești. Ea era o fată cultă, inteligentă
și cetită, ér eu, uitasem, pot să spun, cu
totului tot și cele câte va vorbe latinesc,
pe cari le învășasem în școlă; ér în ceea-ce
privesce înfășisarea mea (doctorul se privi
zimbînd), mi-se pare că nu pré am de ce
să fiu mândru. Dér prost de tot, tot nu
m'a făcut Dumneđeu și la ce-i alb nu-i dic
nici eu negru; am și eu ochi ca să ved.

Așa, bună-ôră, am priceput eu fôrte bine,
că Alexandra Andreievna — căci se numia
Alexandra Andreievna — nu simția față de
mine iubire, ci mai mult prietenia și stimă,
un fel de simpatia, ca să-i dic așa. Pôte
să se fi înșelat însa-și în privința asta, în
halul în care se găsea atunci... Dér — dice
doctorul care până aici vorbise repede și
pe nerăsuflăte, fiind fôrte incurcat, — ved
că pré le-am zăpăcit. Așa n'ai să înțelegi
nimic din câte-ți spun... de aceea am să-ți
povestesc tôte pe rând, așa cum s'au pe-
trecut.

După-ce beú ceaiul din pahar, începú
cu glas mai liniștit:

— Așa dêu! Bolnava mea se făcea tot
mai réu, tot mai réu. Dumneata nu ești
medic, domnul meu, și de aceea nu poți
pricepe, ce se petrece câte odată în sufletul
nostru, mai ales la începutul carierii, când
te convingi, că bóla e mai tare, decât sci-
ința ta. Tótă încrederea în puterile proprii
se duce pe copoă și te faci așa de fricos,
că nici nu-ți pot spune. Ți-se pare, că ai
uitat tot ce știai, că bolnavul nu se mai
încede în tine, că și ceilalți încep să bage
de sêmă, că ești rétăcit, că nu mai vréu
să-ți spună bucurosi simptomele bólei, că în-

cep să se uite cu còda ochiului la tine, că
șoptesc... uf, ce îngrozitor e atunci! Îți
dic: leac e, de bună sêmă, și pentru bóla
asta, dér trebuie găsit! N'o fi asta? Cercii
nu-i! Nu-i dai vreme leacului să lucreze
cum se cade... și îți aduci aminte de altul
și éráși de altul. Iai cartea cu rețepetele... écă,
gândesci, am găsit! La drept vorbind, une-
ori preserii la întemplare și îți spui: pôte
asta fi va fi norocul. Ér bolnavul móre și
și alt doctor l'ar fi mântuit pôte. Trebu
un consiliu, dicî, căci nu vréi să iai asupra-ți
tótă răspunderea; ce nas ai însê să te pre-
senți la astfel de ocasio în fața altor doc-
tori?... Dér cu vremeate deprinđi ou tôte.
Decă bolnavul móre, — nu-i vina ta, tu ai
lucrat după legile tale. Dér mai ales una te chi-
nuesce mai tare, când veđi, că toți au în
tine o încredere órbă și tu nu poți să le
ajuti. Uite, o astfel de încredere avea în
mine întreaga familie a Alexandrei Andr-
ievna, — parea că-și uitaseră că li-e fa-
primejdiă, de când eram eu în casa lo-
fi încredințam mereu, că bóla nu-i g-
dér în mine orî-ce scântee de nădej-
stinsese. Din nefericire căile se strici
așa de réu, că vizitiul trebuia să facă
întregi pe drum, ca să aducă doctoriile.

...scire ca se arate, că România se pregătesc tare pentru noușle alegeri electorale. Spune că în mai multe cercuri electorale au și fost numiți candidații de deputați români: în cercul Oraviței Dr. Alexios György, în Sasca-montană George Bogoevici, secretarul fundațiunii Gojdu, în Oana-Sibiului Dr. Elie Christea, în cercul Ighiului (lângă Alba-Iulia) Partenie Cosma, directorul Albinei, și în cercul Boroșineului Vasilie Mangra vicarul episcopesc din Oradea-mare. Toți aceștia, ȳice, ar fi sã fiã candidații Românilor.

Cât pentru candidaturile dela Oravița și Boroșineu, nu ne surprind, ȳr în ce priveșce celelalte ne-ar surprinde numai decã „Telegr. Român” nu le-ar desminti, ceea-ce însã sperãm, cã în tot cazul se va întâmpla.

Maghiarisarea prin matricule.

Sub titlul „Ortografia de naționalitate în matricule” cetim în „Budapesti Hirlap” de Marți urmãtoarele:

„Un inspector de matricule a cerut dela ministerul de interne lãmurire cu privire la aceea, decã trebuie sã se introducã în matricula de stat și numele acelor familii maghiare, care adese-orî, dupã ortografia întrebunțatã de diferiți conducători de matricule confesionali ai naționalităților, sunt de accent strãin sãu schimosit? La întrebarea acãsta ministeriile de interne, de culte și justiția au dat urmãtorul rãspuns vrednic de-a fi luat în sãmã:

„Casurile obveniente pot fi de douã feluri. Casurile în preponderanță sunt acelea, când ȳre-care nume de familie maghiar confesional se aflã introdus în matricula confesionalã sau schimosit, ce-i drept, dër totuș dupã ortografia respectivei limbi de naționalitate (de es. *Suciu* în loc de *Szucs*, *Chisiu* în loc de *Kis*). Fînd-cã dupã lege, matriculele trebuie purtate în limba statului, în ast-fel de casuri conducătorul de matriculã e dator a introduce numele de familie respectiv numai în limba maghiarã.

Mai departe, în casuri de acelea, când vr'un nume de familie de origine maghiar ar obveni în matricula confesionalã schimosit și schimosirea s'ar putã dovedi clar fiã prin numitul individ, fiã prin folosința familiei sãu prin cunoștința publicã, respectivul nume de familie maghiar trebuie introdus în matriculã cu ortografia maghiarã, ȳr spre înoujurarea erorilor, la schimosirile datãtoare la ochi lângã numele maghiar se sã însemne în parantesã și numele schimosit.

„Ce priveșce, în fine, numele localităților, cari adese-orî se introduc necorect în matriculele confesiunilor, numiții membrii ai guvernului declarã, cã în matricula civilã trebuie sã se scrie numele comunelor conform numirilor stabilite în lexiconul oficial al localităților”.

eu nu mai eșiam din odaia bolnavei, nu mã mai puteam deslipi de ea, fi povesteam fel de fel de glume, mã jucam cu ea în pãrți. Noptile le veghiam.

Betrãna imi mulțumia cu lacrãmile în ochi, dër eu mã gãndeam: „n'ai dẽu de ce”. Mi mãrturisesc verde — acum nu mai am le ce s'o ascund — cã eram îndrãgostit nsu-mi de bolnava mea. Alexandra Andreievna ținea și ea la mine și nu suferea pe nimeni altul lângã sine. Incepũ sã mã întrebã sã mã descõse, unde am fãcut studiile, um trãesc, decã-mi mai sunt pãrinți în viață, pe la cine umblu. Eu vedeam bine, ȳ vorba-i stricã, dër s'o opresc, sã-i poruncesc sã tacã, nu puteam. Une-orî mã luam e cap și-mi dõiceam „ce faci tãlharule?” dër atunci ea mã lua de mãnã și mi-o ținea într'ale sale, mã privea lung, lung, în-orcea capul, suspina și imi dõicea: „Ce bun sũt!” Mãnile ei ardeau, ochii ei erau atãt e marì și atãt de plini de duiosã! „Da”, ȳicea, „dumneata ești bun și drãgãlaș, nu a vecinii noștri... nu, dumneata nu ești a ei! De ce nu te-am cunoscut mai înainte?” Alexandra Andreievna, liniștește-te”, îi dõiceam, „eu nu știu cum pot sã merit asta... ȳr liniștesc-te, pentru Dumneđeu, fi liniș-

Așã-dër maghiarisare cu ori-ce preș. Snciu sã fiã *Szucs*, Chisiu sã fiã *Kis* etc., cã dõr nu de gẽba au asudat slugile guvernului cu iscodirea de nume unguresci pentru toți și tõte. Și nu uitãți, cã asta o poruncesc ministerul de interne în fruntea cãruia stã „tolerantul” Szell, ne mai vorbind de Wlassics, ministrul șovinismului și al maghiarisãrii.

„Le Temps” despre alegerile în România.

Diarul francez „Le Temps” din Paris sorie cu data de 6 Aprilie urmãtoarele:

Alegerile generale pentru Senat și Camerã s'au terminat. Ca tot de-auna poporul român și-a dat votul pentru candidații guvernului.

Liberalii, dupã scrutiniul dela 1899, n'au fost decãt 27 în cele douã Camere trecute. Astãđi ei ocupã în Senat 107 locuri dintre 112, în Camerã 177 dintre 183. Ca din grația ei au lãsat conservatorilor și junimiștilor și restului opozițiunii cinci mandate în primul corp (Senat), șese în al doilea corp (Camerã).

Amicii d-lui Carp, fostul prim-ministru, sunt trei în Senat și trei în Camerã. Conservatorii proprii dõs n'au decãt un reprezentant în Senat și doi în Camerã. Mai este încã un liberal independent în Senat și un radical (d-l G. Panu) în Camerã.

Intre membrii cei mai remarcabili ai partidului șoposant, d-nii Th. Rosetti și P. Misir sed în Senat, d-nii Carp și Marghiloman în Camerã. Nicã leaderul conservator d-l G. Cantacuzino, nicã sufletul acestui partid, elocuentul și abilul d-n Take Ionescu, n'au reușit a face sã fiã aleși, cu tõte cã s'au oferit sufragiului alegãtorilor pentru cele douã Camere în mai multe colegiuri.

Asemenea rezultat trebuie sã mire. Ele aratã pãnã la ce punct regimul parlamentar sãu simplu reprezentativ, „este o ficțiune în România”.

Nicã o continuitate nu põte sã existe în viața publicã a unei țãri, unde fie-care schimbare de minister, este urmatã de asemenea neregularități.

Face o ciudatã greșelã ori-care guvern, care s'ar lãuda cu triumful, cã nu are în față opozițiune.

Experiența țãrilor libere ne învãță, cã cea mai bunã garanția, nu numai pentru dezvoltarea regulatã a sõrtei naționale, dër și pentru îndeplinirea normalã a funcțiunilor guvernamentale, e prezenta și controlul vigilent al unei minorități în stare de a lucra.

D-l Sturdza și colegii sãi ar trebui sã sã aducã aminte, cã și ei nu erau în parlament ales în 1899, decãt un pumn de õmeni și cã acãsta nu i-a împiedicat ca în mai pușin de doi ani, mulțumitã divisiunilor majorității, sã ia cãrma puterii. România ar trebui ca, mai înainte de tõte sã vizeze la un regim reprezentativ serios și sincer.

Nu mai dupã cifrele publicate de di-ar și care au fost fixate de birourile electorale, e ușor de observat, cãror manopere guvernul — ca ori-ce guvern din România — datoresce majoritatea sa.

Candidatura oficialã e de ajuns, și în cazul cãnd nu ajunge, atunci birourile șterg

titã, și totul se va îndrepta, te vei însãnețõsa!”

— Trebuie sã soi, continuã doctorul aplecãndu se înainte și ridicãnd din sprincene, cã nu se aveau bine cu vecinii lor, cãci între cei mai sãraci nu se simțeau bine, ȳr cu cei bogați nu-i lãsa mândria lor sã se întâlnescã, cãci, repet, era o familie atãt de cultã, cã dẽu, era și o onõre pentru mine, cã mã bãgau așã de mult în sãmã... Bolnava nu voia sã fiã îngrijitã decãt de mine... se ridica cu ajutorul meu, lua doctoriile din mãnile mele și se uita la mine... de mi-se oprea inima în loc. Și într'aceea se îmbolnãvea tot mai tare, tot mai tare: va muri, imi dõiceam, va muri neapãrat. Mai bine aș fi vrut sã mã bage pe mine în grõpã. Si mã-sa și surorile cãutau sã mã gãcõscã, sã uitau în ochii mei și începeau sã pãrãdã nãdejdea... „Cum mai e? Ce cređi?” „Nimic important” Of, ce greu mi-era sã le mișã așa; credeam, cã nebunesc!... Intr'o nopte steteam ȳr lângã bolnavã. Servitõrea stãtea lângã noi și-i trãgea la aghiõse! Ce era sã faci, nu puteai sã ceri nici dela ea lucruri, cari nu-s cu putință; a doborõtõ somnul și pe ea sãrmana.

(V a urma.)

sãu anulãzã sub un pretext ȳre-care buletinele necesare pentru a lua un mandat opozițiunii, sãu a hotãri un balotaj nejustificat.

Aceste proceduri sunt nefaste pentru pacea publicã. Ele distrug ori-ce încredere. România are de țigur la ordinea dõi-i probleme grave. Ea trebuie sã restabilisã echilibrul budgetului sãu, sã facã economii, sã nu aducã la extremitate pe contribuabilul prea încãrcat cu impozite, „sã preserve patrimoniul național despeculațiunea cosmopolitã”.

Alãturi de acãstã sarcinã economicã, mai e de îndeplinit una cu totul moralã: supresiunea scandalului pretinsului sistem electoral, a unui dõs regim parlamentar, care nu face decãt sã înregistreze cu mod servil voințele schimbãtoare și arbitrare ale guvernului, subtrase dela ori-ce control real.

Evenimentele din sudul Franciei.

Pe cãnd președintele Loubet se afla la Nizza, escadra italianã sosise deja la 8 Aprilie în Toulon sub conducerea ducelui de Genua, fratele vãduvei Regine Margareta. Vasele de rãboiũ italiene sunt „Leopanto”, „Sicilia”, „Sardegna”, „Dandolo”, „Francesco Morosini” și „Andrea Doria”, cele mai puternice cuirasate. Cãnd vasele acestea au sosit în portul dela Toulon, o mare manifestația s'a fãcut în onõrea lor din partea marinei franceze. Dela port și pãnã la prefecturã miliția forma gardã. Cãnd ducele sosi la prefecturã, musica întonã imnul regal italian.

Intr'aceea se anunțã din Paris, cã escadra rusescã, despre care se scie, cã a pãrãsit Toulonul — ca sã nu aparã, cã Rusia ar vrã sã se amestece în manifestațiile de simpatii dintre Francezii și Italianii — a primit ordin sã grãbescã în Villafranche și se salute aici pe președintele Loubet. Villafranche se aflã în nemijlocitã apropiere de Nizza. Oficierii ruși s'au dus alãtãeri sãra în Nizza, unde au fost primiți de președintele Loubet, de față fiind și ministru de externe Deloassé. Amiralul rus *Birilev* a salutat pe Loubet în limba francezã, dõicẽnd, cã ȳarul l'a însãrcinat sã binventeze pe președintele Franciei. *Loubet* a rãspuns, cã gãndindu-se la ȳar, este mișcat adẽno, și rogã pe *Birilev* sã comunice ȳarului mulțumirile lui. La prãnzul dat la prefecturã Loubet a ținut un toast în onõrea ȳarului, a imperiului și a marinei rusesci. *Birilev* a rãspuns golind paharul pentru Loubet și pentru Francia.

O telegramã din Paris spune, cã în intrãga Franciã bucuria este mare, mai ales pentru-cã și flota rusescã se aflã în apele Franciei în același timp cãnd flota italianã a sosit în Toulon.

Congresul în contra alcoolismului.

Scim, cã alãtãeri s'a deschis în Viena congresul în contra alcoolismului. La ședința de deschidere au asistat ministrii, bãrbați de stat, dignitarii bisericesci și civili, profesori și õmeni cu multe experiențe. Scopul congresului este *lupta în contra alcoolismului*.

Congresul fũ deschis de ministru de culte austriac *Hartel*. El, printr'o convingãtoare vorbire, arãtã jertfele mari și înfricoșate, ce le secerã alcoolismul la tõte popõrele și națiunile. Spune, cã d. es. în Germania se cheltuesc anual *trei miliarde și jumãtate mãrci* pe spirituoșe. În Austria încã se cheltuesc pe beuturi spirituoșe grozav de mult: încã odatã așã de mult ca pentru armatã, și de 20 de ori mai mult ca pentru scoșurile instrucțiunii. Intr'un singur cerc industrial din Austria superiõrã, 20,000 locuitori au cheltuit în 1897 *1 milion corõne* pe beuturi spirituoșe. În Viena 50% din *bãgeții de școlã bẽu rachiu*. În Boemia sunt 25,000 locuitori pe cari poliția îi cunõsce de bețivi. Locuitorii acẽstia au la olaltã 75,000 copii. Jumãtate din cei smintiți la munte au devenit bolnavi în urma consumãrii beuturilor spirituoșe.

Dupã *Hartel* luã cuvẽntul ministru președinte *Koerber*. El salutã în limba francezã pe membrii congresului, accentãnd, cã guvernele civilizate au dovedit prin trimiterea de egaților sãi, cel mai mare interes

față cu munca lui umanitarã. A mai vorbit episcopul titular *Schneider*, și alții.

Dupã acãsta congresul și-a început lucrãrile. Dr. *Meinert* (Dresda) conducãtorul mișcãrii de temperanță din Saxonia, a susținut, cã și o parte mare a medicilor sunt sclavii alcoolismului, și mediciniștii se dau cu beutura la universitate: alcoolismul secerã jertfe priute ei ca și morfismul.

Cuvintele lui Meinert au produs impresiã rea și protestãri, și președintele fũ silit a respinge afirmãrile lui despre medici.

Congresul și-a continuat lucrãrile ȳri.

SCRIRILE ȳILEI.

— 29 Martie v.

Budapesta — nu-i maghiar! Așã esclamã „*Egyetertés*” cãtrã finca primului sãu din 10 Aprilie n. Se ocupã special cu tema, decã Budapesta este maghiarã și naționalã ungurescã ori nu, și ajunge la rezultat *negativ*. În lungul articol de aprõpe trei colõne aratã negru pe alb, cã „capitala și reședința” este, decã nu de tot, atunci în parte covãșitõre germanã. „Toți strãinii sã mirã de acãsta cãnd vin la noi” dõice kosuthista. Statistica aratã, cã s'au sporit în Budapesta numãrul Maghiarilor. Dër nu-i așã, cãci s'au sporit numai cei-ce vorbesc unguresc, dër nu și aceia, cari simt unguresc. Tot cu statistica „E — s” dovedesce, cã Budapesta nu-i maghiarã. În capitalã, dõice, sunt 50 de biserici, dintre cari numai în 14 serviciul divin e curat maghiar, pe cãnd în 30 biserici serviciul se face în limba germanã. Dintre cele 7 biserici jidovesci, în 6 se predicã numai nemțesce și numai într'una unguresce și nemțesce. Tõte acestea dovedesc, cã „Budapesta nu-i maghiarã, nu-i naționalã” și pe cãtã vreme așã este, „sã nu se mai laude statisticianii cu marele progres al maghiarismului în Budapesta” — Bine, cã au și ei atãta curagiu sã recunõscã fãrã înoujur starea realã a lucrurilor.

Emigrãrile. În Februarie 1901 s'au dat 8607 pasapõrte și au emigrat cu totul peste 10,000 de persoane. Dintre acestea 4061 în America, 2506 în România, restul în alte pãrți ale lumii. — Și totuș se dõice, cã țera progresãzã.

Sãntirea stẽgului economilor din Lugoșiu. Duminecã, ziua Florilor, s'a sãntit în biserica gr. or. din Lugoșiu, prin d-l protopresbiter Dr. George Popovici, fiind asistat de pãrinții M. Ignea, I. Tempea, N. Birescu și I. Bãban, frumosul stẽg al economilor români din Lugoșiu. O ambiția frumõsã — serie „Drapelul” — ca de-o parte sã sã aibã strẽgul lor propriu, ȳr de alta pentru-ca sã decoreze sãnta bisericã, a indemnãt pe bravii lugoșeni sã sã procure acel stẽg, dovadã vorbitõre de simțul de jertfã a Romãnului lugoșan. Pe lângã un numãr imens de popor, au luat parte tõte persoanele marcante din viața noștrã publicã, ca: advocați, oficiați, tõte corporațiunile romãnesci, pãnã și mulțime de strãini. Înșuflețire nediscriptibilã stãpãnia inimile celor prezenti la vederea actului generos al voinicilor economi din Lugoșiu, cari într'un mod vrednic de numele lor cel bun au jertfit o sumã așã de frumõsã pentru acel stẽg... Cam de vre o 6 metri înãlțime și peste 3 metri lățime, stẽgul este din mëtãsã roșã, o bunã parte vẽnëtã, pe la margini cu ciucuri grei de aur, cã încã unesce în sine cele trei colorã atãt de scumpe fiã-cãrui Romãn. Pe față la mijloc este brodat în mëtãsã un econom lugoșian ținẽnd de cõrnele plugului, la care sunt înjugați doi boi, ȳr de-asupra „Adormirea Nãscãtoarei de Dumneđeu”. În cele patru colțuri se aflã cei patru evangeliști. Pe partea a doua põrtã icõna „Învierii”, în cele patru colțuri patru pãrinți ai bisericii, sus uneltele de economiã, insignii ale economilor, ȳr jos urmãtoarea inscripția: „Spre mărirea lui Dumneđeu s'a donat acest prapõre sf. bisericii dreptmãritõre din Lugoșiu prin credincioșii economi, în ȳilele prealuminatului împãrat și rege Francisc Iosif I,

episcop fiind al Caransebeşului Nicolae Popa și s'a sântit la Bunavestire 1901 de protopopul Dr. George Popoviciu. Bogate broderii de aur și mătășă împodobesc stégul și se prezintă ca un docor vrednic de o biserică cum este a Lugoşului. Preţul a fost 4200 corone și s'a efeptuit în Viena.

Spargere în hala măcelarilor. Ađi nôte nisce făcători de rele au intrat prin coperiş în hala măcelarilor din piaţă, urcându-se probabil dinspre curtea oărciumei de alături, și tăind grătile de sirmă grosă, ce acoper diferitele despărțăminte ale măcelarilor, au străbătut în patru din aceste despărțăminte ale d-lor Orghidan, Bărbuceanu, D. Stinghe și Lupan și au spart lădițele, unde păstrează banii incasați din vânđările de peste ăi. Cu totul hoții au furat din aceste lădițe vre-o 400 fl. Dela unul mai mult, dela altul mai puțin. Se vede c'au fost bine orientați și au știut, că mulți din măcelari păstrează în lădițele lor ăilnic sume măricele. Cum s'a întâmplat însă, că spărgătorii au vizitat numai pe cei 4 măcelari români, când în hală măcelari neromâni sunt mai mulți? Pöte să fi fost și numai o întâmplare, ori pöte că hoții au cređut, că vor afla toomai la numiții Români paralele mai multe, ori că au presupus la ei mai puțină precauțiune în păstrarea banilor. Ori cum va fi, spargerea de astă nôte va servi tuturor vânđătorilor din hală de învătăură. Dér ea va mai trebui să avertizeze și poliția din loc la îndoită pază și veghiare. Căci spargerile îndrăsneta din timpul ultim trebuie să o pună pe gânduri, întoomai cum îngrijesce deja în mare măsură pe pacinicii locuitori ai oraşului.

Colonisare — maghiarizare. Înca în Ianuarie anul trecut se ținuse o mare anchetă sub presidența ministrului de agricultură, în care se discutasera modalitățile și mijlocurile de colonisare în stil mai mare și mai „duceător la scop” — maghiarizarea. Între altele se sulevase în anchetă ideea înființării unei bănci de colonisare și această idee — cum cetim în „Hitel” — e deja pe cale de-a fi realizată. E adevăc vorba, că banca se va înființa cu un capital de 50 milioane de corone, dat mai ales de grupa financiară franceză (Rotschild și Hirsch?), ér pentru favorisarea acțiunii guvernul va face noiei bănci considerabile îlesniri.

„Sentința înțeleptă.” Cuvintele acestea le a ăis arhiepiscopul de Charchow despre judecata, ce i-s'a făcut renumitului scriitor rus Tolstoi din partea Sinodului rusesc. Numitul arhiepiscop, Ambrosie, care a subscris și el sentința relativă la escomunicarea lui Tolstoi, a publicat în foile din Charchow o scrisöre interesantă, în care-l numesce pe Tolstoi „îngelător” și „criminal”. Dice, că Tolstoi s'a folosit de cuvintele evangheliei, pe cari le-a schimbat și esplicat după gustul său, ca să facă propagandă pentru ideile sale; a fanatisat pentru sine poporul și a lucrat ca un criminal; a înfiat cu învățăturile sale până și mașinaria statului și la judecătoria și universități ömieni jură pe învățăturile acestui „îngelător”. Arhiepiscopul aprobă sentința și sfirșesce: „Trăescă Țarul! Trăescă Sf. Sinod, care a adus sentința înțeleptă”.

Demonstrația contra Regelui Angliei. Ȋlele trecute misiunea englesă pentru notificarea suirii pe tron a regelui Eduard VII sosind din Petersburg la Berlin, s'a întâmplat un incident neplăcut. Când misiunea ajunse dinaintea otelului „Bristol”, o mare mulțime de popor o primi cu „abzug”-uri sgomotöse, apoi cu strigări de „să trăescă” la adresa Burilor. Poliția a tras cordon în jurul otelului, ca demonstrația să nu se mai repeteze.

Regele Spaniei de 15 ani. Poporul spaniol va serba cu mare pompă ăia de 17 Mai, ăi, în care regele Alfons va implini 15 ani. Pană ađi majoratul se declara la etatea de 16 ani, în vedere însă, că regina regentă este cam bolnăvicioasă, s'a decis de pe acum predarea cărmei tronului tinerului rege.

Manifestația germană pentru Zanardelli. Din Maderno se anunță, că alal-

tării ministru-președinte italian Zanardelli s'a dus la Brescia. Înainte de plecare vre-o 200 turiști germani s'au dus la vila lui Zanardelli, ca să-l salute. Ei trimiseră de pe vaporul, pe care se aflau, o deputația, care a esprimat lui Zanardelli stima, ce i-o păstrează societatea. Ministru-președinte s'a bucurat și s'a pronunțat förte simpatic despre Germania.

Din Petersburg se vestesce: Palatul Țarskoje-Selo a fost străformat în adevărată citadelă. De jur împrejur parcul este păzit de soldați, cari nu permit intrarea, decât celor mai de încredere ömeni. Înaintea fiăcării uși stă de pază câte-un oficer. Afară de acösta în împrejurimea palatului circulă ăia nôtea cazați și detectivi. — Țarewna a demisionat pe dama sa de curte Clara Vodin, francesă, despre care s'a descoperit, că avea relații amoröse c'un student rus. Între albiturii fetei s'a aflat o scrisöre, în care se putea ceti: „Vom duce înainte Rusia cel puțin c'un secul”. D-ăora Vodin nu s'a reintors în patria ei și a declarat, că va rămâne în Rusia, până când iubitul ei va fi liberat din închisöre. — A mai fost demisionat măestrul de clavier al curții Ivorski, fiind-că în odaia lui s'a găsit un imn studentesc. — În săptămăunile din urmă Țarul a primit mii de scrisori anonime, cari sunt registrate și esaminate într'un birou separat.

Cumnatul Sultanului, Damad Mahmud-paşa, cel care fugise din Turcia de temere, că va fi arestat, pentru-că era pe partea Turcilor tineri, se reintörce de bună-voia din Cairo la Constantinopol.

Cel mai bogat om în Germania. Din Essen se scrie, că fabrica Krupp a avut anul acesta deja un venit de 21 milioane mărci, cu 5 milioane mai mult decât anul trecut. Krupp este așa-dér cel mai bogat om în Germania, fiind-că venitul lui anual întrece și lista civilă a împăratului.

Cecil Rhodes — greu bolnav. O telegramă din Londra vestesce, că Cecil Rhodes, marele speculant, a cărui sete de bani a fost în mare parte cauza răsböului sud-african, zace greu bolnav.

Concertul Ondricek. Se scie, că renumitul virtuos în violină boem va da și în oraşul nostru un concert în 16 Aprilie st. n. în sala de concerte. Mai în urmă a dat concerte în Budapesta. Foile de-acolo spun, că Francisc Ondricek, cu arcuşul său a răpit pe ascultători și i-au făcut să-l admire. El este o individualitate puternică artistică, care stăpănesce compoziția, ce o esecută, și nu lasă a fi stăpănit de ea. „De când am auđit pe Ondricek ultima öra în Budapesta — scrie „P. Lloyd” — el a crescut în töte privințele, în tehnică și espresiune el este și mai lămurit. Ne ofere fructul deplin copt al perfecte măestrii. În ce privesce mărima și simburile, tonulsău stă mai aproape de Ioachim. Puterea juvenilă și celeritatea mânei sale stângi și rapiditatea celei drepte, intonarea sublimă, care și în cele mai periculöse poziții ale degetelor și sărituri rămâne absolut curată, tehnica sa perfectă, nobleța și căldura în predare, îl pun între cei dintăii artiști în viöră.”

Étä și programul, ce-l va esecuta Marți sera d-l Ondricek: 1) Ernst: Concert pentru violină, 2) Padesevski: Variațiuni, 3) Bach: Chaconne, 4) a) Schütt: Re-veriä; b) Chopin: Polonesă, 5) a) Fr. Ondricek: Nocturno; b) Paganini: Motto perpetuo, 6) Fr. Ondricek: Fantasiä din „Mirésa vëndută” — töte punctele esecutate de d-l Franz Ondricek.

Bilete la acest concert se capătă la librăria d-lui H. Zeidner și în sera concertului la cassă.

Corpul învățătoresc rom. gr. or. din Rêşnov invită la producțiunea declamatorică-musicală împreunată cu joc, ce o va arangia Lună, în 2 (15) Aprilie 1901 (a doua ăi de Pasce) în sala „hotelului mare” din loc. Inceputul la 8 öre sera. Preţul de intrare: de fam. 2 cor., de persöna 80 bani (40 or.) Suprasolviri și oferte marinimöse se primesc cu mulțumită și se vor chita

pe cale publică. Venitul curat este destinat pentru biblioteca școlară.

Program: 1. Cuvânt de deschidere. 2. Marșul armatei, cor de Billiter. 3. Despre lux, dialog de I. P. Reteganul. 4. Flaut solo. 5. Bugămiuța din urmă, de G. Coşbuc, declamare. 6. Şoldau Vitezul, de V. Alexandri, cançonetă comică. 7. Cântecul marinarilor, cor de T. Floudor. 8. Teatru: Vecinătatea periculösă, comedă într'un act după Kotzebue, de Trocarul.

Rochefort și Burii. Celebru polemist Henri Rochefort interviewat de redactorul unei foi vienesse, a declarat următoarele asupra Burilor.

„Causa Burilor încă nu este perdută. Dér e timpul, ca amicii Burilor să le sară într'ajutor. Acest ajutor însă eu nu-l aştept dela înființarea de comitete, în cari se țin discursuri frumoşe, ci trebuie să căștigăm grabnice și mari ajutöre în bani pentru orfanii și vėduvele luptătorilor Burii. Într'o conferință ținută la Haga, am stabilit un plan, care ni-ar aduna 25 milioane de franci. Anume aranjarea unei loterii internaționale, a cărei residență însă se nu fiă nici în Francia, nici în Olanda, oi în Lausanne. Un bancher creștin ne garantează cele 25 de milioane și-și ia asupra întreaga acțiune de loterie. Loturile ar avé să fiă de câte 1 și 2 franci. Ne mai lipsesce numai sprijinul moral al unui comitet internațional, format din politiciani distinși ai tuturor țărilor amice Burilor. Intrarea în acest comitet nu are să fiă împreunată cu nici un fel de îndatoriri materiale”.

O scrisöre a lui Botha către lord Kitchener.

Guvernul engles a publicat scrisörea, prin care generalul Botha răspusesse oferitelor de negocieri, pe cari generalul Kitchener i-le transmisese prin d-na Botha. Acöstă scrisöre, cu data de 18 Februarie, e ast-fel redactată:

„Ca răspuns la mesagiul verbal, pe care l'am primit din partea Escelenței Vöstre, am onörea de a vă informa, că nimeni mai mult decât mine nu doresce să se pună un capăt acestui săngeros răsböi, și ași fi förte fericit de a mă întâlni cu Escelența Vöstră, pentru a vedé amândoi, decât nu este cu putință de a găsi condițiunile necesare pentru a ne atinge scopul dorit.

În ceea-ce privesce locul întâlnirii, propun oraşul Middelburg, séu un punct situat în vecinătatea lui.

Aștept acum, ca Escelența Vöstră să dea garanția de liberă trecere prin rëndurile armatei d-v. mie și cător-va membrii din statul meu major, atât la ducere, cât și la întörcere, care va avé loc imediat după întrevederea noastră.

Decă locul, pe care îl indic, obține și învoirea consumtămētului d-v., ași dori să primesc cel puțin 6 ăile mai înainte avissul prealabil, asupra locului și örei, ce Escelența Vöstră va fixa. Am onörea etc.

Gener. Botha”.

Acöstă scrisöre probéză într'un mod definitiv, că inițiativa unei împăcări, a venit dela lordul Kitchener.

SCIURI ULTIME.

Roma, 10 Aprilie. Aici circulă multe feluri de sciri despre o viötore întâlnire a miniștrilor președinti. După o versiune Zanardelli se va întâlni cu Waldeck-Rousseau și Bülow în Veneția. — Salisbury se va întâlni cu Delcassé în Beaulieu.

Sofia, 10 Aprilie. Președintele camerei, Gesoff, a primit numėrose scrisori amenințătore, în cari se spune să se păzescă, căci în curënd vor sbura bombe pe masa miniștrilor. S'au luat măsurii de precauțiune.

DIVERSE.

Alegerea colorilor în toaleta damelor. Este lucru vechi, că cel mai bun gust în alegerea colorilor în toaleta damelor, îl au damele francesse. Nu-i destul ca o damă să-și alégă după plac colörea rochiei, a pălăriei, umbrelei séu a juvaericiilor, — töte acestea trebuie să fiă în bună

armonia. Damele parisienne în secretul îmbrăcăminteii au ajuns până la artă. Într'un număr mai recent al ăiarului „Moniteur de la Mode” se dau următoarele povețe cetitörelor:

„Este solut, că colorile vii de comun se potrivesc unei brunete. Dér roșul și galbenul auriu nu tot-déuna stau bine unei brunete. Brunetelor cu teintul fin și cu ochi întunecați, le șede bine colörea azuriă și roză. Influența acestor colorii asupra unei fete brunete fine se asemănă fotografiilor-pastell din vechime. Blondinelor cu părul auriu li-se potrivesc cu deosebire bine colorile mijlocii, așa ca: colörea păsnelor, smaragdului, rubinului și a viorelelor, ér blondinelor cu părul mai deschis le șede bine colörea cerașelor”.

„Monitorul” face atente pe töte damele blonde, să se păzescă de hainele de colöre galbenă, căci acöstă colöre mai mult séu mai puțin sémănă colörei părului, ér decă totuși doresce o haină galbenă, atunci ea trebuie garnisită cu altă colöre mai viuă. Damelor cu părul castaniu și fața mai mult brunetă, le stă bine colörea galbenă a cucuruzului (porumbului) și colörea turchiselor albastre. De multe ori colörea costumelor atėrnă și dela anotimp. Colorile mai au și însemnătatea lor simbolică; astfel în China colörea albă însemnă doliu, pe când la noi cea neğră. Aceste două colorii mai au și altă însemnătate. Colörea neğră este semnul mândriei și al distincțiunei, ér cea albă este semnul curățeniei și al nevinovăției. Mai lăpăta în töta lumea este colörea roșia. Roșu este semnul puterii, demnității și al măreției. Colörea albastră, ca și cea albă, simboliséză curățenia împreunată cu bunătatea și blăndeța. Colörea galbenă este predilectă la orientali, cu deosebire Chinesii o iubesc mult, ei ăie, că este „colörea lui Dumueđu”. Prin colörea galbenă ei își esplică: sörele, anul și spicul de grău. Aceste trei lucruri sunt comorile cele mai neprețuite din töta lumea. Tot-odată însă colörea galbenă la Chinesii este simbolul reuțăilor și al sėlbătăciilor, pöte pentru-că cele mai multe animale răpitöre au colörea galbenă. În fine colörea verde este primăvara și-i semnul speranței. E colörea predilectă a Perșilor, Arabilor, Turcilor și a tuturor Mohamedanilor, fiind-că colörea verde e favorită profetului Mahomed.

Literatură.

„Pe pragul normētului”. Sub acest titlu a apărut la tipografia „Aurora” din Gherla nisce versuri funebrale de preotul George Simu. Aceste versuri de jale, pe care autorul le dedică memoriei unui binefăcător al său, sunt frumoşe și potrivite cu deosebire pentru preoți, învățători și cântăreții dela sate. Ele sunt clasificate, după cum spune însuși autorul în precuvëntare, „în partea I, care cuprinde cele mai multe versuri pentru popor, pentru acel popor, care aproape singur își susține preoțiimea și învățătoria sa”, ér partea II, cuprinde versuri de jale pentru cărturari. Acöstă cărticică, cuprinđend 118 pagine, costă numai 25 or. plus 3 or. porto și se pöte procura și dela Tipografia „A. Mureșianu”.

Viața și operele lui Andreiă Mureșianu, studiu istoric-literar de Ioan Rățiu, prof. ord. la preparandia din Blăși. Preţul 2 cor. plus porto 10 bani. Venitul curat al acestui op se va contribu la formarea unui fond pentru Internatul preparand al din Blăși.

Domnii abonenți, cari încă nu și-au reînöit abonamentul, să binevoiescă a-l reînöi neamănat, ca să nu li-se întrerupă regulata espedare a ăiarului.

Administrațiunea

„Gazetei Transilvâniei”.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

**Dela „Tipografia A. Mureșianu“
din Brașov,
se pot procura următoarele cărți:**

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge, pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandăție.)

Scrieri literare pentru popor.

„**Considerațiuni istorice asupra
asociațiunii popoarelor și aplicațiunea
lor la națiunea noastră**“ de Ioan Clinciu profes-
sor în Bucuresci. Prețul 2 cor. (+ 10 b. prt.)

Țgani, schiță istorică, de I. P. Re-
teganul. Prețul 1 cor. (+10 b. p.)

Dilele lui Mesia (Ben Hur) de re-
numitul scriitor Lewis Wallace. Tomul I costă
cor. 1.50 Tom. II cor. 1.40 (+ 30 b. porto
de fiă care.

Istoria lumii, tălmăcită de pre-
otul Constantin Morariu din cartea nem-
țescă a D-rului Th. B. Welter. Partea I
și II, fiă-care parte cu câte 1 cor. (cu
porto 1 cor. 10 b.)

„**Carte de cântece** pentru tinerimea
școlară adunate și aranjate de Ioan Dariu“.
A apărut numai acum și conține: hore, mar-
șuri școlastice și eroice, elegii, imnuri,
cântece religioase și alte multe soiuri alese
din cele mai frumoase și de cei mai vestiți po-
eți ai noștri. Costă 50 b. (plus 9 b. p.)

Grădina de legume, de Ioan E.
Negruțiu, profesor în Blăși. Pentru popo-
rul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu, e
de cel mai mare folos practic. Costă 50 b.
(plus 5 b. porto).

Vinuri din pome, de Gr. Halip,
prof. Este o carte în care se dau explicații
și învățături amănunțite asupra modului,
cum este a-se face tot felul de vin și
must din felurite pome. Prețul 40 b. (cu
posta 45 b.)

Instrucțiunile populare despre da-
torințele și drepturile purtătorului de dare
edate de Wilhelm Niemandz. Această carte
e un îndreptar de o trebuință nespuse de
mare pentru toți câți au afaceri cu dările.
Prețul cor. 1.20 plus 10 bani porto.

Taina norocului s-au Povestea sa-
tului Nemernicenii de Tache Brânduș. Această
carte e foarte potrivită pentru poporul
nostru și costă 1 cor. (+ 10 b. p.)

Balade populare de A. Corcea, cor.
1.60 (+ 10 b. p.)

Banca de școlă de I. Dariu, 30 b.
(plus 10 b. p.)

**Disciplina în serviciul educa-
țiunii** de I. Dariu, 40 b. (plus porto 10 b.)

Idealul învățătorului român de I.
Dariu, 40 b (plus porto 10 b.)

Tragedia Calvarului de abat.
Henry Bolo traducere în românește de
membrii soc. de lect. „Inocențiu M. Clain“
din (Blăși. Prețul 2 cor. pentru România
3 lei plus 20 b. porto).

„**Bucătăreasa națională**“, carte de
bucate a bucătăriei române, franceze, ger-
mane și ungare. Felul bucatelor sunt în-
șirate toate în ordine alfabetică după numele
lor. Limbajul e ușor. Costă numai cor.
1.60 (plus 40 bani porto.)

Lilice dela Pind, poezii macedo-
nene-originale și daco-române de P. Vulcan,
cor. 2 (pl. porto 10 b.)

Cartea Sătenului, romanele de Em.
Porășanu cor. 1 (pl. 5 b. por.)

„**In veltore**“ romanele și impresii de
Vlăduță, cor. 1.25 (porto 10 b.)

„**Amicul tinerimei**“, Anul I. fôie
de cunoștințe folositoare de prof. I. Moisil,
legat în păreți tari costă 5 cor. (por. 20 b.)

Higienea de prof. Moisil, cor. 2 (por.
10 b.)

Descrierea corpului omenesc și
regule igienice pentru școlile primare de
prof. I. Moisil 50 b. (por. 5 b.)

Umbre și lumini poezii de Em. Pă-
rășanu, cor. 2.50 (porto 20 b.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Aprilie. n. 1901.

Renta ung. de aur 4% 117.85
Renta de corone ung. 4% 93.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2% . 121.10
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2% 100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis. 117.50
Bonuri rurale ungare 4% 92.25

Sz. 1462—1901.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbirosag mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy George Bakur Bárbulețiu örököseii végrehajtatónak Raibu Juon a lui George Jakob végrehajtatást szenvedő elleni 74 kor. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a brassói kir. törvényszék (a sábkányi kir. járásbíróhatóság területén lévő Mundra község határán fekvő a mundrai

Bonuri rurale croate-slavone 93.60
Impr. ung. cu premii 175.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin . 143.—
Renta de argint austr. 98.45
Renta de hârtie austr. 98.20
Renta de aur austr. 117.90
Losuri din 1860. 141.25
Acții de-ale Băncii austro-ungară . 16.94
Acții de-ale Băncii ung. de credit. 713.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit. 711.50
Napoleondori. 19.08
Mărci imperiale germane . . . 117.57 1/2
London vista. 240.20
Paris vista 95.42
Rente de corone austr. 4% 97.60
Note italiene 90.55

Cursul pieței Brașov.

Din 9 Aprilie. 1901.

Bancnota rom. Cump. 18.76 Vënd. 18.81
Argint român. Cump. 18.60 Vënd. 18.40
Napoleond'ori. Cump. 19.02 Vënd. 19.06
Galbeni Cump. 11.20 Vënd. 11.30
Ruble Rusesci Cump. 127.— Vënd. 2.57
Mărci germane Cump. 58.50 Vënd. 23.65
Lire turcesci Cump. 10.70 Vënd. 21.70
Ceris. fonc. Albina 5% 100.— Vënd. 101.—

ANUNȚ.

Am onóre, a vè aduce la cu-
noscință că magazinul meu de
**Manufactură, Brașovenie și confec-
țiunii țărănești** etc. ce l'am avut în
acest oraș, sub firma

N. S. ROBOVICI

după o existență de 40 ani, l'am li-
quidat definitiv și cu data de astăzi
încetez de a mai exercita co-
merciul sus arătat.

Cu acesta ocaziune țin de a mea
datorie de a-vè exprima mulțumirile
mele, pentru încrederea ce a-ți bi-
nevoit a mi-o acorda în tot timpul
carierii mele comerciale.

Focșani, 30 Martie (12 Aprilie) 1901.

Cu totă stima

Nicolae S. Robovici,

**Numai pentru 1 franc
se dă 50 franci.**

Pentru explicațiunile ori-ce amator
să se adreseze **Casii de comission**

Progresul Economic Român

Calea Văcăresci nr. 195,
(România) **București.**

23—25

Chief-Office 48, Brixton-Road, London sw.

Pastilele-Hămatin

contra anemiei și debilității corporale,
ale

Farmacistului A. Thierry,
sunt mijlocul cel mai bun pentru de-
laturarea lipsei de sânge, a galbină-
rei și a bôlelor împreunate cu acestea.
Nu trebuie folosite vinuri grele fe-
ruginoase, ce irită nervi stomacului, ci
pastilele noastre, care se pot ușor asi-
mila. Fie-care cutie trebuie se porțe
subscrierea a producătorului. O cutie
franco cu posta 4 corone.

Trimite după asignarea prețului:

Apotheker A. Thierry's Balsam-Fabrik
in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

239 sz. tjkvben A + 2—5, 15—32, 39, 40, 42, 43 randsz. Raibu Ilie a
lui Jakob, Raibu Márta a lui Jakob, Raibu Juon a lui George Jakob,
özvegy Raibu Juon Anna, Raibu Ilie lui Jakob, Raibu Marta lui Ja-
kob kiskoru Mária Juon George Raibu, kiskoru Raibu Juon lul Jakob
és kiskoru Raibu Eva lui Jakob neven álló

769/1	hrs. egész ingatlra	8 kor.	5014	hrs. egész ingatlra	16 kor.
793	"	"	6	5583	"
1081	"	"	33	5869	"
1131	"	"	15	5886	"
3581	"	"	44	5979	"
3780	"	"	18	5981	"
3787	"	"	1	6310	"
3853	"	"	6	6408	"
3857, 3859	"	"	17	1347/1	"
4084	"	"	33	1525	"
4086	"	"	24	6127/10	"
4357	"	"	21	9082/3	"
4422	"	"	34	"	"
4540, 4573	"	"	12	"	"
					Összesen 757 "

továbbá a mundrai 910 sz. tjkvben A + 1 randsz. Raibu Ilie lui Jakob
kiskoru Raibu Marta lui Jakob, Szakács Juon Ilie, Raibu Juon a lui
George Jakob, özv. Raibu Juon Anna, Raibu Jakob a lui Jakob, Rai-
bu Juon a lui George neven álló 2764 hrsz. egész ingatlanára 52 kor.

továbbá a mundrai 936 sz. tjkvben A + 1 randsz. Raibu George a lui
Jakob (kinek neje Dugala Mária), Raibu Ilie a lui Jakob, Raibu Juon
a lui Jakob, Raibu Márta a lui Jakob és kiskoru Raibu Eva a lui Ja-
kob neven álló 8711 hrsz. egész ingatlanra 10 kor., a mundrai 1165 sz.
tjkvben A + 1 randsz. Raibu Ilie lui Jakob, Raibu Jakob a lui Jakob,
(kinek neje Tallán Susánna), Raibu Márta a lui Jakob, Raibu Juon lui
George Jakob, özv. Raibu Juon Anna, Raibu Jakob lui Jakob, Raibu
Ilie lui Jakob, Raibu Márta lui Jakob és Raibu Juon a lui Jakob Ge-
orge neven álló 402 403 hrsz. egész ingatlanra 343 koronában

Végül a mundrai 1191 sz. tjkvben A + 1 randsz. Raibu Ilie lui Já-
kob, Raibu Jakob lui Jakob, Raibu Marta lui Jakob, Raibu Juon a
lui George Jakob, özv. Raibu Juon Anna, Raibu Jakob lui Jakob, Rai-
bu Ilie l. Jakob, Raibu Marta l. Jakob és Bera Alexa neven álló 2791/2
hrs. ingatlanra 51 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az
árvevést elrendeltik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanoknak az
1901 évi április hó 29 napján d. e. 9 órakor Mundra község házával meg-
tartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is el-
adatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át
készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyam ná
számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt keletkez-
ségügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban
a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-ra
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiált-
ott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasen, 1901 évi Február hó 15-én.

A. kir. jbirosag mint tkvi hatóság.

B E D Ö.
kir. albiró.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Tergul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provédut cu cele mai
bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot
felul de caractere de litere din cele mai moderne
este pus în pozițiune de a putè esecuta **ori-ce
comande** cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru toate speciile de serviciuri

BILANȚURI.

*Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couverte, in tola mărimea.*

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biurul
tipografiei, Brașov Tergul Inului Nr. 30, eta-
giul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Co-
mandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.